

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: 1 Sam 3,3b-10.19

2. čtení: 1 Kor 6,13c-15a17-20

Ev.: Jan 1,35-42

Žl 40 Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

Kapka rosy z Božího slova: První apoštolové nenásledují Ježíše z povinnosti. Spíše ho touží lépe poznat a je jim s ním dobře – a tak zůstávají v jeho blízkosti. A co více, přivádějí k němu i ostatní, jako například Ondřej svého bratra Šimona... Čím více budou lidé kolem mě vnímat, že je mi s Pánem dobře, tím účinnější bude mé svědectví o víře.

K druhé neděli liturgického mezidobí

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, po vánočních svátcích nastává krátká - od této neděle přesně pouze měsíční - doba liturgického mezidobí. Pak začne půst. Během tohoto období uslyšíme v nedělních úryvcích evangelia o povolání apoštolů a některých Ježíšových zázracích. Dnes ještě stojíme u Jordánu, kde byl Ježíš pokřtěn a z úst Jana Křtitele slyšíme, kým Ježíš je: *Beránek Boží*. Dva učedníky toto Janovo vyznání vede k následování Ježíše, a po jeho otázce: *Co byste chtěli?*, k odpovědi formulované takto: *Mistře, kde bydlíš?*

Ptejme se tak také my: „Kde bydlíš, Boží Beránku?“

A naslouchejme odpovědi: *Pojďte a uvidíte*.

My pak přicházíme do kostela, do domu Božího ke svatostánku a tam můžeme chvíli s Mistrem zůstat. Pod způsobou chleba ve svaté Hostii pak rozpoznáváme toho, který je s námi až do skonání věků. Klaníme se mu a v tichém rozhovoru srdcí čerpáme sílu k životu z víry.

Pane Ježíši, žehnej nám ze svého svatostánku...

Milovat znamená, umět se něčeho i vzdát...

Milovat někoho blízkého znamená být ochoten se pro něj něčeho i vzdát, obětovat to a tedy vlastně trpět.

Nejdůležitější cíl života je být milován. Není důležité něco udělat, ale narodit se a nechat se milovat. Smyslem života je objevit, že jsme milovanými dětmi Boha. To je to, co nám dává pokoj.

Jsmo lidmi, abychom milovali. Narodili jsme se pro věčnost, abychom už nikdy nezemřeli.

Boha je třeba milovat víc než svoji ženu nebo muže. Jestliže totiž hledáš útěchu jen v lásce k někomu, kdo ti je blízko, jsi na špatné cestě. Protože plnou útěchu ti může dát jen Bůh. A pokud On chce, může ti ji dát skrze někoho.

Milovat někoho blízkého znamená přijmout, že ho nikdy plně nepochopím, být ochoten se změnit, a tedy trpět, vzdát se něčeho pro něj.

Je třeba si stále připomínat, že opakem lásky není nenávisť, ale vlastnění... Nejsme totiž lidmi jen pro to, abychom dosáhli úspěchu v práci, vlastnili pěkný dům, dobré zdraví nebo pověst. Nebo abychom „vlastnili“ někoho jiného.

Jak je možné projít cestu těžkých životních zkoušek, i zkoušek lásky, které v životě přicházejí?

Žít svůj autentický příběh. Důvěřovat Ježíši, který říká, neboj se! Stát se Božími dětmi, kterými ve skutečnosti již jsme. Jen o tom moc nevíme.

My jsme přese všechno, co nás potkalo těžkého, zjistili, že Bůh nás nikdy nezklamal.

www.vira.cz

Mám spoustu limitů, ale nedělám z toho drama

Pokora – co to vlastně je?

Někdy máme o pokoře zkreslenou představu. Opravdová pokora neznámá pořád se soudit a odsuzovat, s pohrdáním si opakovat: nejsi k ničemu, jsi neschopný... opravdová pokora znamená pravý opak: přijímat se pokojně takový jaký jsem.

Pokojně přijímat to, že jsme maličci, že máme svá fyzická omezení, psychická zranění, nedostatek odvahy a ctností, problémy s modlitbou, všechny možné podoby chudoby, jež souvisejí s lidskou existencí, ať už jsou materiálního či psychologického rázu, anebo se dotýkají duchovního života. Být pokorný znamená smířit se s vlastní chudobou, uznat ji, protože ji často nechceme hledět do tváře. Hlavní je svou chudobu přijmout! Přijmout sebe sama není tak jednoduché. Všichni bychom chtěli být inteligentnější, silnější, krásnější, ctnostnější, duchovnější, lepší v tom či onom, ve všech oblastech života... Jak snadno nad sebou zoufáme!

Postoj zoufání nad sebou ovšem není dobrý, je to protiklad pokory, postoj duchovního dětství. Být dítětem znamená přijímat se takový, jaký jsem. Vím, že mám spoustu limitů a nedokonalostí, ale nedělám z toho drama, nehledám v tom velký problém.

Zprv proto, že vím, že mě Bůh miluje právě takového. Nemiluje mě kvůli mým výkonům a úspěchům, nýbrž proto, že se rozhodl přijmout mě za své dítě, a to mi stačí. Jeho láska je bezpodmínečná. A zadržím mám jistotu, že Bůh ve své moudrosti může proměnit mé slabosti, má omezení, a dokonce i mé hříchy v něco dobrého. Věřím pravdě, kterou na sobě zakusil svatý Pavel: Boží moc se projevuje v lidské slabosti (2 Kor 12,7-10). Mé slabosti mi nedělají starost, ani z nich nedělám žádnou tragédii, prostě je přijímám.

Apoštol Pavel byl bezesporu člověk obdařený mnoha schopnostmi. Nicméně měl určitou slabost, již nazýval „ostnem v těle“. Nevíme s jistotou, oč se u Pavla jednalo, což je vlastně dobře: můžeme tak jeho příklad aplikovat na spoustu různých věcí!

Pavel asi třikrát prosil Boha, aby jej osvobodil, aby ho té slabosti zbavil. Ale Bůh mu řekl: Ne, „moje milost ti stačí“, nepotřebuješ být dokonalý po všech stránkách. Je pro tebe naopak dobré, abys měl i slabosti, jisté formy chudoby, které tě ochraňují, pomáhají ti zůstat pokorným a maličkým, neboť „v tvé slabosti se projevuje moje síla“ (srov. 2 Kor 12,9). A Pavel se s tím musel srovnat, musel to přijmout... Nevím, jak dlouho trvala jeho zkouška, zda byla jen dočasná nebo ji snášel až do konce života – na tom nezáleží. Zkrátka existují slabosti, z nichž nás Bůh osvobodí, ale jiné nám nechává právě proto, abychom před ním zůstali chudými a maličkými, závislími na jeho milosti, abychom k němu museli neustále volat.

V tom spočívá pravá pokora: přijímám se takový jaký jsem, umím se milovat takový, jaký jsem: právě tento postoj silně přitahuje Boží milost.

Být pokorný znamená vidět vše, co je v mém životě dobré a krásné jako dar Boží (mé kladné stránky, dobro, které jsem schopen vykonat atd.).

V životě nejsou jen negativní věci. Někdy je člověk spokojený sám se sebou, se svým životem, s tím, co se mu podařilo vykonat. A není na tom nic špatného – ovšem pod podmínkou, že v Bohu uznáme původce a pramen všeho toho dobra. Jsme spokojeni s tím, jak žijeme, vzdáváme za to Pánu díky, ale nenadouváme se pýchou, nepovažujeme se za lepší než ostatní. Častou chybou bývá to, že opouštíme zdravý postoj radosti v Bohu, již smíme mít z dobra vykonaného s jeho pomocí, a zneužíváme vše k vlastní slávě a živení falešného pocitu nadřazenosti, kdy si dovolujeme ze svých domnělých výšin soudit druhé. To je postoj, který je zmiňován v Lukášově evangeliu v podobenství o farizeovi a celníkovi: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako támhleten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů...“ (Lk 18,9-14).

Jedním z projevů pýchy je, když se dobro přítomné v našem životě stane záminkou pro odsuzování a pohrdání druhými.

Pýcha přichází (nebo se vrací) velmi rychle, musíme si na ni dávat pozor.

www.pastorace.cz

Ohlášky:

- * Farní ples se letos uskuteční v pátek 19. ledna od 19 h. v Kulturním domě v Hustopečích. Vstupenky je možné si zakoupit na faře v Hustopečích. Cena je 300,- Kč. Případné dary do tomboly budou přijímány ve čtvrtek 18. 1. od 17 do 19 h. v KD v Hustopečích, případně i na úřadu městyse po domluvě na tel. čísle: 602 514 343.
- * Ve středu bude náboženské vzdělávání pro dospělé v Hustopečích na faře v 18:00 h.
- * Příští neděli se bude slavit jako neděle Božího Slova, při které vykonáme sbírku na podporu biblického apoštolátu.
- * Od 18. do 25. ledna 2024 se uskuteční Týden modliteb za jednotu křesťanů, který spojuje křesťany z různých církví po celém světě. Jeho mottem pro rok 2024 je verš: „Miluj Hospodina, Boha svého... a svého bližního jako sám sebe“ (L 10,27). Připojme se i my v modlitbě.
- * Farní den v Černotíně se uskuteční v neděli 4. února odpoledne.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 15. 1. do 21. 1. 2024

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle v mezidobí 14. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za † rodinu Krukowskich, dvo a † přítelkyně Jiřinu, Alenku, Marušku
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 15. 1. <i>sv. Pavel Poustevník</i>	Špičky	17:30	
Úterý 16. 1. <i>sv. Marcel I.</i>	Hustopeče	7:00	Za Marii Fojtkovou, rodiče Manovy, † manžela a dvo
	Bělotín	10:00	Requiem za † Boženu Ferencovou
Středa 17. 1. <i>sv. Antonín Veliký, památka</i>	Černotín	16:30	Za † Annu Hýžovou, manžela, rodiče z obou stran a dvo
Čtvrtek 18. 1. <i>Panna Maria, Matka jednoty křesťanů, památka</i>	Bělotín	16:30	
Pátek 19. 1. <i>sv. Márius a Marta a jejich synové</i>	Hustopeče	16:30	Za Josefa Horáka, vnučku Aničku, rodiče, 2 bratry, sestru živou rodinu a dvo
Sobota 20. 1. <i>sv. Fabián a Šebestián</i>	Špičky	16:00	Za Jiřího Hložka, syna Tomáše, rodiče Schneidrový
3. neděle v mezidobí 21. 1. sbírku na podporu biblického apoštolátu	Hustopeče	8:00	Za Martu Biskupovou, Marii Kremlovou, rodinu Biskupovu, Kremlovu a dvo
	Černotín	9:30	
	Patrocinium Kunčice	11:00	Za živé a † farníky a občany Kunčic
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>